

Sygnatura akt I C 2465/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23-10-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 23-10-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. P.

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt I C 2465/17

UZASADNIENIE

W dniu 8.11.2016 r. powód (...) S.A. (dawniej (...) S.A.) z siedzibą w W., wystąpił z powództwem przeciwko M. P. o zapłatę kwoty 333,60 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że na podstawie umowy cesji zawartej w dniu 20.01.2016 r. z (...) Sp. z o.o. SKA z siedzibą w W. nabył wierzytelność przysługującą temu podmiotowi w stosunku do pozwanej z tytułu umowy pożyczki z 12.11.2014 r.

Postanowieniem z 27.01.2017 r., zmienionym postanowieniem z 14.06.2017 r., Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie sygn. VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kaliszu.

Pozwana M. P. mimo prawidłowego doręczenia jej odpisu pozwu, nie stawiła się na rozprawę i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

W dniu 20.01.2016 r. została zawarta pomiędzy powodem, noszącym wówczas nazwę (...) S.A. z siedzibą w W. (następnie w firmie powoda słowo (...) zostało zastąpione przez (...)), a (...) Sp. z o.o. SKA z siedzibą w W. „Umowa przelewu wierzytelności”, na mocy której firma (...) sprzedała powodowi wierzytelności z tytułu niewykonania umów przez kontrahentów tej firmy, według wykazu stanowiącego jeden z załączników do umowy.

(dowód: odpis z KRS k 37-40; umowa cesji z załącznikami k 50-53)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym oznacza to, że to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

W przedmiotowej sprawie powód powinien wykazać powstanie i wysokość wierzytelności mającej być przedmiotem przelewu, a w drugiej kolejności wykazać, iż doszło do skutecznego przelewu tej wierzytelności przez pierwotnego wierzyciela na powoda.

Jeżeli chodzi o pierwszą z tych kwestii, to powód nie przedstawił żadnych dowodów, z których mogłoby wynikać zawarcie umowy pożyczki przez firmę (...) z pozwaną. W tym zakresie za dowody zawarcia umowy nie mogą być uznane nie podpisane przez nikogo dokumenty w postaci ramowej umowy pożyczki oraz harmonogramu spłat.

Powód nie przedłożył dokumentów, na które powoływał się w uzasadnieniu pozwu, w postaci potwierdzenia wypłaty środków na konto pozwanej oraz potwierdzenia zawarcia umowy – wydruku z konta cedenta. Powód nie wykazał więc zachowania procedury zawierania umowy pożyczki przez P. L. opisanej w formularzu umowy ramowej pożyczki, który przewidywał rejestrację, weryfikację podanych danych, uiszczenie opłaty rejestracyjnej za rozpatrzenie wniosku o pożyczkę

Przelew wierzytelności jest czynnością prawną o charakterze kauzalnym, co oznacza, iż uzyskanie wierzytelności przez cesjonariusza musi mieć odpowiednią podstawę prawną. Jeśli takiej podstawy nie ma, to sam przelew nie wywołuje skutków prawnych (art. 509 k.c.). Obowiązkiem powoda było udowodnienie, iż przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanego, wysokości tej wierzytelności i terminu płatności. Dowodem na przelew wierzytelności nie mogą być jedynie wezwania do zapłaty, w których powód wzywa pozwanego do zapłaty zadłużenia i zawiadomienie o przelewie wierzytelności na rzecz powoda, nota bene bez dowodu nadania czy doręczenia ich pozwanemu.

Nadto przedłożony przez powoda wyciąg z załącznika do umowy cesji (z którego miało wynikać, że jedną z przelanych wierzytelności była ta przysługująca P. L. w stosunku do pozwanej) - jest nieczytelny (k. 54-57).

Przy takim materiale dowodowym nie można uznać aby powód wykazał posiadanie legitymacji czynnej w niniejszej sprawie (podobnie rozstrzygnął w zbliżonej sprawie Sąd Okręgowy w Kaliszu, sygn. akt II Ca 123/17 nie publ.).

W postępowaniu cywilnym obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyrok SN z 17 grudnia 1996r., sygn. akt ICKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Fakty nie udowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych. Sąd z urzędu zobowiązany jest zbadać legitymację procesową strony.

Podsumowując, powód nie wykazał zasadności roszczenia, a Sąd nie ma też obowiązku wymuszać na powodzie przeprowadzenie tego dowodu ani też przeprowadzać dowodu w z urzędu na korzyść powoda w tej sytuacji, gdy powodem jest podmiot profesjonalny, korzystający z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, a pozwanym jest konsument. Moc dowodowa dokumentów cesji jest ograniczona jedynie do wykazania tego, że cedent i cesjonariusz złożyli oświadczenia o przelewie wierzytelności, natomiast nie są to samoistne dowody na istnienie wierzytelności. Ta ostatnia okoliczność powinna znaleźć potwierdzenie poprzez wykazanie jej odpowiednim dokumentem źródłowym, zwłaszcza w sytuacji gdy od początku powoływano się na istnienie takiego dokumentu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych

doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Twierdzenia pozwu budzą uzasadnione wątpliwości, jeżeli nie odpowiadają one w pełni rzeczywistości lub nie zawierają jej pełnego obrazu, co występuje w przedmiotowej sprawie.

Zaznaczyć jeszcze trzeba, że strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Bezczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie nastroczających się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, publ: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30).

Tak więc powództwo podlega oddaleniu.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Porada – Łaska